ר"מ פתחו של היכל פרק רביעי מדות ר"מ לז.

מסורת הש"ס

ג כבר אמרנו בתמיד שאע"פ שהקרקע היא בין שתי הכתלים וכשהתקבל בגורת ההיכל שלישינו ממנה בצפון ממשה הרחקות והם כותל מקצה ומקצה וכותל המזרח וכותל ההיכל וכמותם בדרום לפיכך אמר שעל גבי הממשה הרחקות היו ממשה מחיש ממשה [ג] שניים והוא מה שאמר ממשה על גבי ממשה של מחיש וכן לוחמש (מז) וכיוצא בו היה בדרום ואע"פ שיטעך שקרא לחומש כותל ומקצה וכותל המזרח וכותל ההיכל אע"פ מזר וקרא לכולם כותלי מחיש לפי שהרחקה שיש בין שני הכתלים הוא המזרח וכולם מחיש לכל כותל המקיפה וכותל המזרח וכותל ההיכל לא היה כותל קטוע אלא שני כותלים ובמיהם הרחקה כמו שלישינו ולקחת המחיש היו שמות בגון שקרא הפורה המתמונה מסה מקיפה ופיא הורדת המים וזולתם כמו שכתבנו בלורה וכמו שזוכר בפרק זה וכשהתקבל בלורה ג"כ ממשה מעבר שלשה הרחקות והם כותל המזרח וכותל ההיכל והיו עליהן שלשה מחיש ומיש על גביהם [ד]כן (מז): ומה שאמר כן לפשפש אחד ר"ל לתת שיש בו פשפשים הלפוני שהו נכנסין להיכל וחזו הפתח שיש בלפונו של מח שהיה לו ממשה פתחים והתח הזה היה בשורה ממעלית מהחיש והוא שע"ג המקפה: [ה] ד היציע. הם הגזוזטרות המקיפות להיכל מבחוץ והיתה גזוזטרת ממעלית יותר רחבה מן המתמונה והעליונה יותר רחבה מן הממעלית כדי שלא יהא אפשר להדבק בכותל והוא מה שנאמר כי מגרעות נתן לבית וגו' וכן היה מוקף כל ההיכל מבחוץ לכותל המקפה ג' גזוזטרות כלורה זו (יז): ה הקפה זו שמקיף ההיכל עד שיגיע אל העליה היא בחוץ המחיש המקיפים להיכל כמו שלישינו ועכשיו אמרו שהיתה עליה על ההיכל [ו]וקרא הקדשים ונקרקע עליה היה דבר מבדיל בין קירוי ההיכל ובין קירוי קדש הקדשים: וזולי הוא פחח קטן ולפיכך אמר שהיו שם קדש הקדשים ליכנס עליה פחוח אל קדש הקדשים ליכנס שם הלומנים אל קדש הקדשים שם יעטרך לנתן שם לבד וזולי ויכנסו הלומנים נאמר כאן שאם נעטרך בין בחוץ ההיכל מבחוץ ומכוונין שיהיה הלומנין כאן כבר ואם אי אפשר שלא נעמוד אלא יעמדו כאן שאם נעטרך בין בחוץ ישראל יכנס וכתבו בחוס' דכלים [ס"ק] הכל נכנסין לבנות ולנקן ולהוציא הטומא' מצוה בכהנים אין בכהנים נכנסין ליהס אין ליהס נכנסין ישראלים מצוה בטהורי' אין טהורי' נכנסין טמאים מצוה בטמאים אין תמימים נכנסין בעלי מומין מצוה שיכנסו בתיבות אין שם תיבות יכנסו דרך פתחים: [ז] זכר מדת גבהו ואמ"כ יזכור מרכז ורחבו: ואומר הוא בנין אחוס שהיה בקרקע יסוד ועליו מעמידין הכתלים: וכיוצ הוא פיחות והתפירות שמפחחים הכתלים בסיד ובחצים ולפעמים לומרים כיוצן ויוכיח ר"ל פיחותין ויוצין: ולקח שם טיח הסיח מן הקירות והיה נהוג לקח שם טיח הסיח לעשות בהם שני קרויים קירוי למעלה מחבירו ומוחים בין שניהם מעט הרחקה וקוראים לאותו החלל בית הדליפה על שם הלקח כדי שחם יטיח הקירוי העליון יעמדו מים באותו החלל: [ח]קורות בלבד: ומעזיבה היא הסיד והחצים שנותנין על הקרוי וכבר פירשנו זה בסוכה: וכלה עורב מאבד העורבין לפי שהיה מקיף ההיכל למעלה מן המעקה מארבע רוחותיו במקום [ט]של גרול גופה לחחם מד כמו המקיף כדי שלא יפ עליו שום טיח על ההיכל מפני שהחחים רגליו באותו המקיף ולפיכך קורין לאותו כלה עורב ופע"פ שפ"ל לפייל הרי זו קורה מה שנזכר בהלכה זו מגבהו של היכל והיא מלויירת בשולי הדף (יח): [י] קורת ההיכל בתורך ורחב ולזי המדות הנזכרות בכר ישנו אותם בחחלת פרק זה וכשהתקבל בו ממלח כל הכחוב כאן החאר מאותם הלורה וכן כחוב מעשה בחבנית ההיכל ומעשה בחבנית המזבח ומעשה בחבנית הדביר ומעשה בחבנית השלחן ומעשה בחבנית המנורה ומעשה בחבנית הפתח ומעשה בחבנית הפנימי ומעשה בחבנית החצר ומעשה בחבנית הלשכות ומעשה בחבנית השערים ומעשה בחבנית האולם ומעשה בחבנית המעלות ומעשה בחבנית הבירה ומעשה בחבנית הטבעות ומעשה בחבנית הכיורים ומעשה בחבנית הכנות ומעשה בחבנית הנסכים ומעשה בחבנית הקלעים ומעשה בחבנית הקרקע